

در اینکه باید آیات الهی با آواز خوش در غرفهای مشرقالاذکار تلاوت شود

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی

کتاب گنجینه حدود و احکام باب بیست و نهم - فصل دوم - صفحه
232

فصل دوم

در اینکه باید آیات الهیه با آواز خوش در غرفه‌های مشرق الاذکار تلاوت شود

قوله تعالى در کتاب اقدس: "علموا ذریّاتکم ما نزل من سماء العظمة و الأفتدار ليقرئوا الواح الرحمن باحسن الالحان
فی الغرف المبنیة فی مشارق الأذکار." (بند ۱۵۰)

تبصره - در الواح الهیه امر فرموده‌اند که آیات مبارکه را عموماً با صوت خوش و لحن حسن باید تلاوت نمود.
از جمله در کتاب مستطاب اقدس میفرماید قوله تعالى: "انّ الذی اخذه جذب محبة اسمی الرحمن انه یقرء آیات
الله علی شأن تنجذب به افئدة الرّاقدين." (بند ۱۵۰)

و نیز میفرماید: "والذین یتلون آیات الرحمن باحسن الألحان اولئک یدرکون منها ما لا یعادله ملکوت ملک
السّموات و الأرضین. و بها یجدون عرف عوالمی الّتی لا یعرفها الیوم الا من اوتی البصر من هذا المنظر الکریم.

ORIGINAL

قل أنّها تجذب القلوب الصّافية الى العوالم الرّوحانيّة التي لا تعبّر بالعبارة ولا تشار بالأشارة طوبى للسامعين." (بند ١١٦)

و در باره محلّ تلاوت آيات دستور ميفرمايند بقرار ذيل قوله تعالى في كتابه الأقدس: "قد منعم عن الأرتقاء على المنابر من اراد ان يتلو عليكم آيات ربّه فليقعده على الكرسيّ الموضوع على السرير ويذكر الله ربّه وربّ العالمين." (بند ١٥٤)